

29

x L. 99 / oldal

BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS
POLGÁRMESTERE

Budapest, 1933. november 4.

Kegyelmes Asszonyom !

A székesfőváros szent kötelességet teljesített, mikor megemlékezett halála évfordulóján arról a nagynevű magyar államférfiuról, ki Kegyelmes Asszonyomnak szeretett élettársa, a nemzetnek pedig disze, büszkesége volt. A költő mondása szerint a nagy emberek kétszer élnek a földön; először akkor, mikor emberi alakban megfutják életpályájukat a bölcső és a koporsó között, másodszor pedig akkor, mikor szellemi alakban járnak közöttünk, mint élő eszme, halhatatlan gondolat. Minden nagy emberben van valami a feltámadt Krisztusból; lelke, szelleme kitör a sírból és úgy halad a nemzet élén, mint Calderon hőse, ki a halála után, megdicsőült szellemi alakjában vezette diadalra népét az ellenséggel vívott csatában.

./.

Nagyméltóságu

ö z v . g r ó f K l e b e l s b e r g K u n ó n é

urasszonynak

Pesthidegkut.

Klebensberg Kunó ilyen szellemet képvisel az örök magyar életben; neve, emléke mindenkor élni fog, mert nagy szellemi örökséget hagyott maga után a késő utódok számára. Ha valami érdemet szereztem az emlékűnnep alkalmából, az csak az lehet, hogy igaz meggyőződéssel tolmácsoltam a nemzet kegyeletét; ennek pedig az a legszebb sikere, hogy Kegyelmes Asszonyom a nagynevű államférfiu emlékéhez méltóknak találta szavaimat. Mikor pedig megajándékozott megdicsőült élettársa arcképével, érdememen felül tüntetett ki.

Meghatott szívvel köszönöm és úgy veszem, mint az örökkévalóságból való megerősítést annak a nemes barátságnak, mely összefűzött a megdicsőülttel földi életében.

Kegyelmes Asszonyom ! hódoló tiszteletem kifejezése mellett, kezét csókolom.

J. J. J.

